

transitum eius per lineam, quæ transit per centrum terræ & per centrū solis, scilicet lineam
 quæ determinat loca stellæ uera in orbe signorū. Nā si imaginemur penetrationē eius usque
 ad superficiē sphaeræ orbis signorū, & imaginemur circulū magnum signatū sup̄ polum or-
 bis signorū, & super extremitatē huius lineæ, tūc punctū sup̄ quod iste circulus secat signorū
 circulū, est locus stellæ uerus in eo, sicut locus eius uisibilis est punctū, super quod cir-
 culum signorū secat circulus, qui signat super duos polos orbis signorū, & super extrema-
 tem lineæ productæ ex superficie terræ, nō illius quæ egreditur de centro eius. Propter illud
 ergo sunt loca eius ipsa loca uisibilia nō uera, p̄pterea uero, q̄ causa faciens eclipses luna-
 res non est nisi introitus lunæ in pyramidē umbræ terræ, & est pyramis quæ accidit ex ca-
 su radij solis sup̄ illud, quod est in directo eius de corpore terræ, & separat corpus terræ, tūc
 inter lunā & radiū solis quo illuminatur, & sequitur ob hoc, ut sit locus lunæ de orbe signorū
 rum in medio tempore eclipsis super axem huius pyramidis, scilicet super lineam trāseun-
 tem per caput eius & per centrū terræ, & centrū basis eius, quæ est corpus solis, ergo est lo-
 cus lunæ uerus secundū oppositionē loci solis ueri super extremitatē diametri, oportet ergo
 ergo propter illud, ut utamur in inuestigatione de locis lunæ ueris eclipsibus lunaribus, non
 solaribus. Et propterea q̄ luna mouetur secundū diuersitatē in lōgitudine & in latitudine
 scilicet, q̄ nō est motus eius in parte una orbis signorū motus unus & idem, neq̄ eandē
 tudo in eo est latitudo una & eadē semp̄, imō mouere in parte una medio motū eius & ma-
 iore eorū & minore ipsorū, & similiter eius latitudo in ea est maior quæ esse potest ad septen-
 trionem & ad meridiē, & quandoq̄ nō est in ea latitudo, tunc significatur inde q̄ reditio
 eius in diuersitate sua diuersa est à reditione ipsius in orbe signorū, & q̄ nodus orbis eius
 cliuis iteꝛ est imitatus super partes orbis signorū. Aspexerunt ergo in modo quo per-
 rent ad cognitionē reditionis eius in diuersitate sua & reditionis eius in orbe signorū,
 tenderunt, ut esset illud per eclipses lunæ fugientes ab eo q̄ ingreditur diuersitas aspectus
 lunæ, sicut diximus, & propterea q̄ lunæ sunt motus diuersi, scilicet motus uelox & motus
 tardus & motus mediū, oportet ut sint ei in orbe suo sibi proprio 4. puncta in uno, quæ
 sit uelocior, qui esse potest, & in secundo opposito illi sit tardior qui est, & sint ista duo puncta
 cta ipsa longitudo longior & longitudo p̄p̄inquier orbis sui proprii, & duo puncta sint op-
 posita, in quibus sit motus mediū inter istos duos motus, & sint duo transitus mediū huius
 orbis proprii. Hæc ergo 4. puncta diuidunt hunc orbē in quatuor sectiones, quarū una est
 illa, in qua est motus eius à uelociore motu ipsius ad motum mediū eius primū, & est motus
 uelox diminitus, & motus eius in sectione secunda est motus mediū diminitus eius
 & motus eius in sectione tertia est motus tardus additus, & motus eius in sectione quarta
 est motus mediū additus iterū. Oportet ergo propter illud, ut sciatur secundū grossitudi-
 nem aspectus in omni hora terminata, in qua harū 4. sectionū sit. Posuerunt autē antiqui in-
 quirentes duas eclipses lunares in unaquaq̄, quæ esset motus lunæ unus horū 4. motū.
 Aestimauerunt ergo propter illud secundū grossitudinē aspectus, q̄ iam rediit in secunda
 eclipsi in orbe suo proprio ad locū suū in ipso in eclipsi prima, & q̄ illud spaciū, quod est
 inter duas eclipses, continet reditiones integras lunæ in orbe suo sibi proprio, & quia uoluerunt
 experiri & uerificare, inquisiuerunt duas eclipses alias in unaquaq̄, quarū esset motus
 lunæ motus unus, & diuersus motui in duabus eclipsibus primis, & essent duo spacia, quæ
 fuerunt inter has eclipses quatuor æqualia, & secaret luna in unoquoq̄ horū duorū spaciū
 de orbe signorū arcus æquales, aut reuolutiones integras tantū, aut reuolutiones integras
 & arcus additos super reuolutiones æquales. Cum ergo inuenerunt illud secundū has condi-
 tiones narratas, sciuerunt q̄ luna iam rediit in duabus eclipsibus primis ad punctū unum
 sui orbis proprii sibi, & q̄ iam rediit iteꝛ in duabus eclipsibus postremis ad punctū secun-
 dum eius etiā, unūquodq̄ ergo duorū spaciū æqualiū erit continens reuolutiones inte-
 gras lunæ in orbe suo sibi proprio. Retulit ergo Ptolomeus ab antiquis hanc uiam, & nō
 propalauit has conditiones quas diximus in istis motibus lunæ in eclipsibus quæ sitis, &
 uis ipse nō propalauerit illud, tamen ipsa intentio dat, q̄ istæ conditiones sunt quæ sitis
 istis eclipsibus, & si non esset secundū hunc modū, non fabricaret ab integro reditiones.
 uero unde declaretur, q̄ quādo istæ quatuor eclipses fuerint secundū has conditiones, tunc
 unūquodq̄ duorū spaciū inter eas continebit reditiones lunæ in orbe suo sibi proprio in
 integras